Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 117
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 22 januari 2016

---

aan **SVEN GATZ**
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

Inventaris Immaterieel Erfgoed - Hanenzetten

Sinds 2011 is de volkssport hanenzetten, ook wel hanenkraaiing of hanenzingen genoemd, erkend en op de Inventaris Immaterieel Erfgoed geplaatst.

De hanenzetting is een volkssport die in Oost- en West-Vlaanderen en in Limburg nog sporadisch beoefend wordt. Op zondagvoormiddag tijdens de winterperiode komen de liefhebbers met hun hanenbak naar de zetting, waar de haan gedurende één uur of een half uur op een rustige plaats kan kraaien. Voor elke goede kraai wordt een streepje op een lat gezet. De haan met de meeste kraaien wint de wedstrijd. Het hanenzetten leert men niet op school. De kennis om een haan op te voeden en op de juiste manier te laten kraaien, wordt van generatie op generatie doorgegeven. Het verbindt mensen en generaties rond een traditionele volkssport.

1. Eens opgenomen op de Inventaris Immaterieel Erfgoed, dient er jaarlijks een rapport ingediend te worden over de erfgoedzorg.

   Bestaat er een overkoepelde vereniging in Vlaanderen die inhoudelijk rapporteert over de erfgoedzorg m.b.t. het hanenzetten? Zo ja, welke? Zo neen, wie rapporteert aan het agentschap Kunsten en Erfgoed?

2. Wat zijn de borgingsmaatregelen die worden voorgesteld en genomen door de erfgoedgemeenschap/participanten? Graag een jaarlijks overzicht van de inhoudelijke rapportering en de borgingsmaatregelen sinds de opname op de Inventaris Immaterieel Erfgoed.

3. Heeft Vlaanderen sinds de opname van het hanenzetten op de Inventaris Immaterieel Erfgoed ondersteuning geboden aan deze volkssport? Zo ja, welke ondersteuning en wanneer?

SVEN GATZ
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

ANTWOORD
op vraag nr. 117 van 22 januari 2016
van **SABINE VERMEULEN**

---

1. Conform de geest van de Unesco-conventie en het Vlaamse beleid inzake immaterieel cultureel erfgoed zijn het de dragers van het erfgoed zelf, de cultureel erfgoedgemeenschap, die instaan voor het borgen van hun immaterieel cultureel erfgoed en ook voor de rapportering daarover. De erfgoedgemeenschappen rapporteren via de website www.immaterieelerfgoed.be.
   LECA en erfgoedcel Leie Schelde (POLS) begeleiden de borgingsprocessen als intermediairen maar het zijn de beoefenaars zelf die instaan voor de levensvatbaarheid van het hanenzetten door het uitvoeren van de gepaste borgingsmaatregelen.
   Ik wil op dit vlak meteen een probleem signaleren waarmee ik bij de actualisering van mijn beleid inzake immaterieel cultureel erfgoed rekening zal houden. Zoals reeds door POLS in 2014 in een officieel schrijven aan de overheid gemeld, is er een probleem met het draagvlak binnen de erfgoedgemeenschap van het hanenzetten. Omdat niemand van de betrokkenen zich hiervoor verantwoordelijk wil stellen, is het immers moeilijk om de borging (en rapportering) op een gecoördineerde manier te laten verlopen. Dit betekent evenwel dat de levensvatbaarheid van deze traditie helaas niet gegarandeerd kan worden.
   Omdat de engagementen niet waar gemaakt kunnen worden, wil het hanenzetten dan ook van de Inventaris Vlaanderen voor Immaterieel Cultureel Erfgoed geschrapt worden. Op dit moment voorziet het beleidskader dit niet. Bij het actualiseren van het beleidskader zal het dynamische karakter van de Inventaris echter centraal staan.

2. Wegens het gebrek aan dynamische procedure staat het hanenzetten nog steeds op de Inventaris. Bij de laatste voortgangsrapporteringen werden evenwel geen rapporteringen ingediend, waardoor er ook geen zicht is op de ondernomen borgingsmaatregelen. De vraag tot verwijdering van de inventaris doet evenwel vermoeden dat er de laatste jaren geen afdoende maatregelen genomen werden.

3. Vlaanderen ondersteunt inzake het immaterieel cultureel erfgoedbeleid geen individuele tradities maar wel de instrumenten die de erfgoedgemeenschappen begeleiden en in staat stellen om de levensvatbaarheid van de elementen te verhogen. Dit gaat om het platform www.immaterieelerfgoed.be als een tool en ontmoetingsplaats voor erfgoedgemeenschappen en het ondersteunende ICE-netwerk (waaronder LECA) dat de dagdagelijkse begeleiding opneemt. Het dossier in kwestie geeft aan dat de (brede) gedragenheid van tradities cruciaal is.